

[Boligministeren]

være velegnet til en grundigere drøftelse i udvalget. Jeg vil ikke på forhånd afvise – hvis der er et bredt ønske om at tage yderligere forenklingsforslag med – at vi også naturligt bør se på det.

Når jeg har nævnt dette med byfornyelsen, så er det, fordi vi her, mener jeg, vil kunne gennemføre væsentlige forbedringer i vores byfornylseslovgivning med henblik på at forenkle administrationen, lette administrationen, gøre det billigere at byforny. Efter min opfattelse er der nemlig – for nu at sige det meget enkelt – alt for meget papir og for få mursten i vores byfornyelse, og der er brug for en forenkling. Derfor synes jeg, det er et kolossalt vigtigt område, og jeg håber og tror på, at vi her i Folketinget kan nå til en forståelse om brede forenklinger.

Det kunne selvfølgelig tale for, at vi, som hr. Jørgen Estrup var inde på, tog et skridt på sikringsområdet nu og her. Javel, men hvis det er sådan, at vi – om ikke i morgen, så i overmorgen eller om relativt kort tid – kunne gennemføre nogle væsentlige forenklinger, som betyder, at den måde, ændringsforslaget er skruet sammen på, måske ikke lige passer ind, og at en gennemførelse af det ville forhindre yderligere lempelser af systemet, så kan det være en hund i et spil keglar.

Men o.k. igen. Lad os se på det i udvalget. Jeg vil ikke på forhånd, hvis der er et bredt ønske om, at vi også på dette område ser på spørgsmålet, afvise, at vi så gør det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 141:

Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse og boligforbedring.

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.
(Fremsat 8/2 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Boligministeren (Svend Erik Hovmand):**

Lovforslaget går i korthed ud på, at jeg skal godkende kommunalbestyrelsernes beslutning om enkeltstående boligforbedringer, når ejendomme er ejet af kommunen.

Jeg vil gerne om forslaget og denne tanke sige, at byfornylsesloven er en decentral lov, hvilket indebærer, at det er kommunalbestyrelsen, der inden for lovens rammer træffer beslutning om byfornyelse og boligforbedring, herunder beslutning om økonomisk støtte til og vilkår for de konkrete byfornylsesprojekter.

Det er endvidere den enkelte kommunalbestyrelse, der ud fra behovet for fornyelse beslutter og har ansvaret for, hvilke områder og ejendomme der skal prioriteres inden for kommunens samlede byfornylses- og boligforbedringsbehov. Vurderingen af, om en ejendom falder inden for lovens rammer og støttemuligheder, gælder også for ejendomme, som ejes af kommunerne.

Denne decentrale opbygning i loven skal ses i sammenhæng med den historiske udvikling fra saneringsloven, hvor de enkelte saneringsplaner blev godkendt af ministerierne. Årsagen til, at udviklingen er gået i en decentral retning, skal bl.a. søges i forenklingbetragtninger og i en tillid til, at de enkelte kommuner kan og vil forvalte byfornylsesloven i overensstemmelse med lovens formål og principper.

Føler nogen alligevel, at en kommunal beslutning falder uden for lovens rammer eller bestemmelser, kan der herved peges på, at de berørte parter under visse omstændigheder har mulighed for at påklage sagen til byfornylsesnævnet. Herudover kan der peges på tilsynsrådene.

Endvidere kan det jo anføres, at enhver kan indbringe en sag for tilsynsrådet for at få afprøvet lovmedholdeligheden af den kommunale forvaltning. Dette gælder også inden for byfornylsesloven; det gælder selvfølgelig ikke alene sådanne beslutninger om boligforbedring, hvor kommunen selv ejer en ejendom, der påtænkes ombygget.